

„Steven,“ říká hlas a pak zašeptá: „Pomoz mi, pomoz mi.“ Hlas pak zesílí a řekne: „Nepřipomínej mi to, nepřipomínej mi to. Och...“ To se přemění do dalšího sténání, které jako by v sobě neslo smutek a muka věků.

„Sloužil váš syn v armádě?“ ptá se parapsycholog. Čerpá z válečných odkazů, když médium začalo trans.

„Óóó! Dal svůj život. Dal svou nohu. Dal své kosti. Óóó.“

„Pamatujete si, u kterého pluku sloužil? Pod kým sloužil?“

„Ach, nevzpomínám si. Nevzpomínám si.“

Parapsycholog se nyní snaží získat informace, které by bylo možné ověřit, a naléhá: „Je to důležité. U kterého pluku sloužil? Jaký generál, pod jakým velitelem sloužil? Pamatujete si, jaký velitel?“

„Óóó,“ řekne duch a následuje další série srdcervoucích stěnů.

„Také jste sloužil v armádě?“

Duch se zasměje a odpoví: „Ne – jen můj syn.“

„Pamatujete si na pluk, ve kterém sloužil váš syn? Byla to kavalérie nebo pěchota?“

„Pěchota,“ řekne duch náhle.

„Jaké číslo pluku, pamatujete si to?“

„Jedna... šest.“

„Kde byl nasazen?“

„Na severu.“

„Jak daleko na severu, jaké město?“

„Ach, já nevím,“ řekne duch a začíná být znovu podrážděný.

Parapsycholog však trvá na svém. „Jakou hodnotu zastával?“

„Nepamatuji si.“

„Byl to voják nebo důstojník?“

Nakonec duch vybuchne: „Mladá krev, mladá krev! Kdo jsi? Kdo přichází zničit můj klid?“

Aby duch nepřerušil kontakt, změní parapsycholog téma. „Dostanete svůj klid. A budete mít všechno, co si budete přát,“ slíbí. „Dům nyní patří někomu jinému, kdo se o něj velmi dobře stará.“

„To jest mi lhostejno. Jsem zde. Jsem navždy,“ vysvětlí duch. Po krátké pauze se ozve znovu: „O’Toole?“

„Ne, nevím, kdo je O’Toole. Ale pomůžu vám najít kosti vašeho vnuka, pokud to se mnou ještě vydržíte,“ odpovídá parapsycholog.

Hlas tiše vyhrožuje: „Pomstím se.“

„To nemusíte,“ říká parapsycholog.

„Óóó, to musím!“ hádá se duch.

Parapsycholog ho konejší: „Už uplynul čas.“

„Čas?“

„Uplynula léta... mnoho let,“ říká parapsycholog.

„Je čtvrt na šest,“ sděluje duch.

„Proč čtvrt na šest? Co se stalo ve čtvrt na šest? Ráno?“ ptá se parapsycholog.

Hlas zašeptá: „Ano, svítalo.“

„Co se stalo pak?“

„O’Toole... přišel ďábel O’Toole. O’Toole přichází sem!“ Po srdceryvném výkřiku duch náhle zašeptá: „Ach, přišel sem.“

„A co se stalo potom? Co se vám stalo?“

Duch tiše řekl: „Ne mně... mému vnukovi.“ Pak hlasitěji dodal: „Vykopal kosti. Zneuctil hrob mého vnuka.“

„Ale od té doby uplynulo hodně času. Rozumíte tomu?“ ptá se parapsycholog.

Duch znovu zašeptá: „Ach, co bychom mohli udělat?“

„Nic,“ odpovídá parapsycholog.

Duch naříká, stále šeptem, a zní beznadějně a ztraceně: „Nic... správně... vždy... nic.“

„Musíte to přijmout,“ pokouší se mu to parapsycholog vysvětlit. „Chci, abyste tyto věci přijal.“

Ale tento duch v sobě nesl mnohem více zášti než jen vůči muži jménem O’Toole.

DUCHAŘSKÝ PŘÍBĚH DUCHA

Parapsycholog povzbuzoval ducha, aby opustil svůj hněv, když se na jednu zdálo, že hlas znovu změnil téma. Slyšeli jsme: „Už ne, už ne, už ne! Potřebuji Stevena. Hleď krvavý pahýl. Vidíme ho. Vidíme ho. A oni ho nepřijali.“